

پیام مشترک به مناسبت آغاز سال ۱۳۸۶

در آستانه بهاری دیگر هر روزتان نوروز باد

مردم آزاده ایران،

فرا رسیدن سال نو را به همه شما شادباش می گوئیم و نوروزی سرشار از شادی و امید را برایتان آرزو می کنیم. بار دیگر بهاری نو از پس زمستانی سرد آغاز می شود، نوروزی دیگر از راه می رسد، طبیعت جانی تازه می گیرد، رستن ها و شکفتن ها بر گستره خاک جلوه ای با شکوه می بخشد. آغازی نو در گردش فصول پا به عرصه وجود می گذارد.

آغاز بهار، برای ما ایرانیان فقط آغاز سال نیست. این آغاز در گذر زمان مفهومی فراتر یافته است. نوروز ما فقط روز اول بهار نیست، روز سرور و شادمانی، روز دید و بازدید ها و نو کردن ها و خانه تکانی از زمستان گذشته نیز هست. در سرزمین ما ایران، از دیرباز و تا تاریخ به یاد دارد، همزمان با بهار، از دگرگونی طبیعت استقبال شده است. پیشینیان ما با جشن نوروز، نخستین روز بهار را به یکی از ماندگارترین سنت های تاریخی قرون و اعصار تبدیل کرده اند و هر ساله در این روز، زندگی خود را نیز نو کرده، امید و آرزوی تغییر و نوشدن در گذران اجتماعی خود را در سیمای بهار زنده نگاهداشته اند. به رقص و پایکوبی در آغوش طبیعت برخاسته اند؛ با طبیعت همراه شده اند و گام های بهار را با امید به آینده ای بهتر گرمی داشته اند.

امسال بهار اما در شرائطی فرا می رسد که ابرهای تیره سرکوب و اختناق بر کشور ما هم چنان سایه افکنده است. زندگی و امنیت همگانی بیش از پیش لگدکوب رژیم حاکم است. ۲۸ سال جمهوری اسلامی، ۲۸ سال استبداد و ترور و تهدید، ۲۸ سال محو و پامال نمودن ابتدائی ترین حقوق انسانی، پشت سر گذاشته می شود، هم اکنون دولتی بر سر کار است که چهره های اصلی آن را جنایتکاران شناخته شده حکومت در سال های سیاه سرکوب و اعدام و ترور تشکیل می دهند. بازجویان و شکنجه گران و ماموران سانسور در مقام وزارت و وکالت نشسته اند و عرصه زندگی را هر روز بیشتر از پیش، بر فعالان جنبش های اجتماعی اعم از کارگران، زنان، دانشجویان، فرهنگیان و دیگر گروه های اجتماعی تنگ تر و تنگ تر می کنند. نهاد های مدنی را تعطیل و فعالان جنبش های مدنی را بازداشت و شکنجه می نمایند. تظاهرات آرام معترضین را با یورش گردان های ضد شورش و بازداشت های جمعی جواب می دهند؛ با بسیج نیروی سرکوب، آزادی اجتماع را از همگان سلب می کنند؛ فعالان جنبش زنان، با اتهام پافشاری بر حقوق برابر و انسانی خود و تلاش برای لغو قوانین تبعیض آلود جمهوری اسلامی گروه گروه به زندان برده می شوند و ده ها هزار معلم معترض در سراسر کشور به جای پاسخ به خواست های صنفی شان، با تهدید و سرکوب و زندان مواجه می گردند. فعالان جنبش دانشجویی از تحصیل محروم شده و راهی دادگاه های فرمایشی می شوند.

در شرایطی به استقبال سال نو می رویم که مبارزان متعلق به ملیت های مختلف ایران در کردستان، خوزستان، آذربایجان و ... سال دشواری را پشت سرگذاشته اند.

طی یک سال گذشته مبارزات مردم در این مناطق به شدت سرکوب شده است. جمهوری اسلامی با راه انداختن دوباره اعدام های سیاسی در کردستان و خوزستان، بازداشت های وسیع فعالان جنبش ملی در آذربایجان، در صدد برآمده است، اراده مردم برای مطالبه حقوق دموکراتیک خود را در هم شکند.

در شرائطی به استقبال بهار می رویم که با تشدید بحران اتمی، هر روز بیشتر از روز پیش، خطر جنگ و حمله نظامی بر کشور ما سایه می گسترند. امروز بیش از همیشه، پرونده اتمی جمهوری اسلامی به تهدیدی برای آینده کشور تبدیل شده است و کشمکش بر سر این پرونده به مراحل حساس و خطرناکی رسیده است. از یک سو، رهبران جمهوری اسلامی بدون توجه به عواقب سیاست های خود برای مردم و کشور، هم چنان بر طبل درگیری با نهاد های بین المللی و کشور های ذی نفوذ در این نهاد ها می کوبند و از همکاری با آژانس بین المللی انرژی اتمی، و نیز پذیرش و اجرای قطعنامه مصوب شورای امنیت سازمان ملل سر باز می زنند. از طرف دیگر، محافظی بویژه در آمریکا که راه حل نظامی را ترجیح می دهند، با استناد به اصرار جمهوری اسلامی بر ادامه غنی سازی اورانیوم و اظهارات برخی از رهبران رژیم در مورد نابودی اسرائیل و انکار کشتار یهودیان در جریان جنگ جهانی دوم، زمینه را برای بسیج افکار عمومی جهانیان علیه کشور ما و هم چنین به کارگیری راه حل نظامی هموارتر می سازند.

همه شواهد بیانگر آن است که ادامه وضعیت فعلی و پافشاری سران جمهوری اسلامی بر مواضع تاکتونی اشان، نتیجه ای جز جنگ و ویرانی و تخریب و تهدید آینده کشور در بر نخواهد داشت. هم اکنون دومین قطعنامه شورای امنیت در مورد کشور ما در حال اتمام است و تصویب آن تحریم های اقتصادی بیشتر و شرائط بحرانی حادث را در پی خواهد داشت. انعکاس و تاثیرات آن در زندگی و گذران روزمره مردم و در کنار سیاست های اقتصادی ویرانگر دولت جمهوری اسلامی، موجب دیگری برای رکود اقتصادی روز افزون و گرانی سرسام آورتر گشته است. کسانی که با وعده آوردن پول نفت بر سر سفره های مردم بر سر کار آمده اند، با سیاست های خود امروز نان خشک را نیز از سفره مردم ربوده اند.

مردم آزاده ایران،

در این بهار نیز کم نیستند خانواده هایی که هم چنان داغدار عزیزان خود هستند. بخشی از آنان جمعه آخر سال را در خاوران تهران و خاوران های دیگر در سراسر ایران و بر سر خاک عزیزان خود گذرانده اند. مادرانی که با داغ از دست دادن فرزند سر می کنند. همسرانی که غم از دست دادن عزیزان خود را بر دل دارند و فرزندان که حسرت از دست دادن پدر، مادر و یا هر دو بدرقه راه زندگی شان بوده است... نوروز را با یاد از دست رفتگان و با نام آنان که جهانی دیگر می خواستند، آغاز می کنند.

در این بهار نیز کم نیستند خانواده هایی که به دلیل بیکاری و یا حتی با وجود داشتن کار، به دلیل درآمد بسیار پائین و گرانی روزافزون سفره نوروزی شان خالی است و در آستانه نوروز با مشکلات عدیده ای مواجه اند. بخصوص آن دسته از کارگرانی که ماه ها و گاه سال هاست که دستمزد کارشان را دریافت نکرده اند. کارگرانی که از کار بیکار شده اند و دستشان نیز به جایی بند نیست، مثل کارگران نساجی مازندران و یا کارگران و فعالان تعلیقی سندیکای شرکت واحد تهران با دشواری بیشتری سال نو را آغاز می کنند.

◀ صفحه ۱۱

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران